

kommuner, som har tilgrænsende Villabyer, der ikke hører under Kommunen, er det akkurat lige saa dyrt at leve som i Købstæderne, og dog bliver der en Forskel af 200 Kr. Det kan siges, at det er for meget, og at Forskellen der nærmest burde udjævnes. Men jeg er godt tilfreds med, at Satsernes Antal er nedsat til 3 i Stedet for at være 5 eller 6; Vilkaarlighed vil derved lettere kunne undgaas, og jeg tror, at denne Ordning vil være meget behageligere for Kommunalbestyrelserne.

Den højtærede Indenrigsminister sluttede i Gaar med at anbefale en hurtig Behandling af Lovforslaget for at muliggøre Sagens Gennemførelse i denne Samling. Hertil vil jeg gerne sige, at Folketinget har haft 4 Maaneder til at drøfte Lovforslaget; saa synes jeg, det er noget meget forlangt, at Landstinget skulde kunne gøre det færdigt paa ca. 14 Dage. Den højtærede Statsminister har jo baade i dette og det andet høje Ting udtalt, at han ventede, at Samlingen vilde kunne slutes omkring 1. Juli; om dette vil holde Stik eller ej, skal jeg ikke kunne udtale mig om, men hvis Rigsdagssamlingen skal slutte omkring 1. Juli, vil en grundig Behandling af dette Lovforslag efter min Formening være umuliggjort, og jeg skulde dog tro, at man vilde foretrække en grundig Behandling fremfor det, man kalder en hurtig Behandling. Jeg og mit Parti vil gerne arbejde med paa Lovforslaget, og vi tilsiger den højtærede Minister al mulig Velvillie i saa Henseende, men jeg mener, som sagt, at det vil være noget for sangvinsk at regne med, at det skulde kunne gennemføres paa faa Dage, vel at mærke, hvis Lovforslaget skal gennemgaaes saa grundigt, som efter min Mening et saadant Lovforslag bør gennemgaaes, eftersom det dog kan komme til at gælde for en lang Aarrække. Desuden er det, som jeg allerede har nævnt, et Lovforslag, der koster mange Penge, og netop ogsaa af den Grund, fordi det er et saa vidtgaende Lovforslag, bør man være noget varsom med at give det sin Tilslutning.

Hermed skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til videre Drøftelse i et Udvalg, og jeg haaber, at der om ikke just i denne Samling, saa dog senere kan opnaas et gunstigt Resultat.

Jeppesen (Drusebjerg): Siden mit Partis Indenrigsminister i 1919 fremsatte et Lovforslag om Overgang fra den nugældende Aldersunderstøttelseslov til en Aldersrentelov med faste Takster, har dette Spørgsmaal

været Genstand for en saa indgaaende Behandling, sidst under Behandlingen i det høje Folketing, at en indgaaende Drøftelse her vil være overflødig, eftersom alle Forhold er blevet belyst og klareret gennem den Forhandling, som har fundet Sted i det andet høje Ting. Under Hensyn hertil og under Hensyn til det ønskelige i at faa Sagen bragt til Afslutning saa hurtigt som muligt, skal jeg her ved første Behandling fatte mig i størst mulige Korthed. Det blev under Forhandlingen i Gaar udtalt, at en stor Del af vore kommunale Raads Medlemmer sikkert med Vemod saa den gamle Aldersunderstøttelseslov forsvinde. Jeg er ikke sikker paa, at denne Paastand, at denne Tankegang er rigtig. Ingen har haft bedre Lejlighed end Kommunalbestyrelsesmedlemmerne til at erfare de Skavanker og Fejl, der knytter sig til den gamle Aldersunderstøttelseslov. Først og fremmest har denne Lov langt fra, hvad der ogsaa er udtalt her, virket i Retning af at fremme Flid og Sparsommelighed, snarere det modsatte. Man har adskillige Eksempler paa, at Folk har givet deres Formue bort for at faa Aldersunderstøttelse. Der er brodne Kar i alle Lande, og det kan godt forstaaes, at Folk slaar ind paa den Vej, naar Loven er saaledes, at dette kan tillades. Det er en Fejl, som bør rettes. En anden Fejl ved denne Lov er Uensartetheden i de Understøttelser, der ydes i de forskellige Kommuner; i Kommuner med ganske ens Forhold ydes der højst forskellige Understøttelser. Det er i høj Grad uheldigt, og det er vanskeligt at forstaa for de alderdomsunderstøttede, at der skal være en saadan Forskel. Ogsaa dette Forhold bliver forandret, naar vi gaar over til faste Takster. Der er endvidere, i alt Fald i mine Øjne, en Fejl ved Loven, som knytter sig til det frie Skøn: at der skal finde en Undersøgelse Sted af de gamles Forhold. Det er lige ubehageligt for de gamle, som skal se deres Forhold beskuet paa den Maade, og for Kommunalbestyrelsen, der skal foretage Undersøgelsen. Jeg tror derfor, at man i det store og hele er tilfreds med at skulle gaa bort fra denne Form over til faste Takster.

Mit Parti er altsaa tilfreds med Hovedprincippet i Lovforslaget, men der er Punkter, hvor vi maa tage Forbehold. Det gælder for det første Aldersgrænsen, som er sat op fra 60 til 65 Aar. Ganske vist er der i Folketinget indført nogle mildnende Overgangsbestemmelser, men selv om de betyder en Forbedring, betyder